

Kija

I Mac. St. Dr.

P

PANEG. et VITAE

Polon.

№ 435.

M A D R A
T H E K V I T A,

Ná Pogrzebie

WIELMOŻNEY PANIEY,
I. M. P. Z O P H I E Y
z D A B R O W I C E
L A N C K O R O N S K I E Y,
Káosztellanki Sadeckiey, Małogoskiey, &c.
S T A R O S C I N E Y.

Przez W. O. H I E R O N Y M A od S. Hyácintá Kárme-
lite Bossego: Káthedrálnego Kościoła Krákovskiego
Káznodzieie Ordináriusza

W Y S T A W I O N A.

21 przez

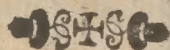
X. M I K O Ł A J A W A S N I O V V I C A, Kommissendarzá
Wodzisławskiego do druku podána.

Zá dozwoleniem Stárfych.

W K R A K O W I E,

W Drukárniéy Andrzejá Piórkowczyká, Typ: A. K. M. Roku 1649.

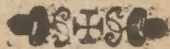

Approbácia.

X IAKVB VSTIENSIS, Písmá svěs
tego y Práva oboygá Doktor / á w
Dicezey Krákovskéy / Asiag do druku
podány / Censor: Pozwala / aby Kazá
nie Wielebnego Oycá HIERONYMA Kármelity ná Pogrzenie Jey Mléi Pánier
LANCKORONSKIEY, Káştellantki Sasdeckiey / odprawowane; moglo bydz dru
komane.

17540 I

BIBLIOTH. UNIV.

JAGELLONICAE

Przewielebnym á Mćiwym PANNOM,

Iey Mći Pánnie,

DOROCIE XIĘNIEY,

2

Iey Mći Pánnie,

MARYANNIE,

Mistrzyni Konwentu Lubelskiego,

Zakonu S. BRYGITTY,

z Dąbrowice

FIRLEIOWNOM,

Moim wielce Mćiwym Pánnom.

*Adra THEKVITE nie widze
gdziebym sposobniey obrocił, iáko
do madych Pánien: bo niewiem,
coby madyrým Pánnom miłšego
bydź mogło: iáko mady Białagłowa, która y ná-*

Przemowa.

uczyć, y zbudować mądrością swoją umie. Nie
widzę, którymby mądrość Pánińska słuźniewy
przyczytać, iako W W. moim Mściwym Pán-
nom, któreście, y mądrze częstko nalepsza sobie
obráty, y w Staniu wybranym mądrością swoją
Oblubienice Chrystusowe kieruicie. W tymby
mi kto płochość, y niemądrość mógł przypisać,
że Zakonnym, świąteczki cnot przykład przyno-
sę, (iako on Orator Rzymski sam się karat, że
przed Rosciusem w gestach Krásomowskich
naydoskonalszym gest uczynić śmiał.) Lecz
się ja ná to nic nie wzdrygam, y śmieie twier-
dze, że Duchowny żywotá świątobliwego przy-
kład, choć z Osoby świąteczkiej przynosę. Ale
day to, żeby się y komu nie zdáło to przedsię-
wzięcie moje, znaydzie miejsce y łaskawe oko w
W W. moich Mściwych Pánien, któreście y do-
brze wiadome cnot tey náśey THEKVITY,
y nie pogárdzicie domowym, á zgoła rodzonym
przykładem. Ná d to, y samá świątobliwa wo-
la tey Wielmożney Pánicy byłá tá, z młodu
mieszkać w Zakonnych przybytkách, táż y ná
stárość nie wstawátá, ále to iey było iedyne

przed-

Przemowa.

przedsiewzięcie, przykładem Rodzicielki swej,
Bogu przy Klastorze służyć. Słusznie tedy
po śmierci tam ja odsyłam, gdzie iey myśl y
áffekt wszytek zá żywota przemieszkwał. Ww.
moie Mćiwe Pánny przyjmicie zá wdzięczne
te ochotnie podieta praca moie, ktorey ja nád
cudzą praca nie litował: á iesli zá wdzięczne
przyimiecie, tym samym iáka táka fátige moie
nágrodzicie. Życze przy tym, áby Pan Bog
Ww. moim Mćiwym Pánnom odwlokł iák
naydaley kresu tego, do ktorego THEKVITA
náśśá przysła: żebyście ráczyer żywym uczynkow
przykładem, á nie tylko pámiatka, ná kár-
tách okryślona, w Kościele Bożym świeciły. Cze-
go ia uprzeymie życze, y o to Pána Boga prosze,
ták naniższe posługi me, y czotobitność oddaie.
W Krákwie, Dat. 9. Iunij. Anno 1645.

Ww. moich Mćiwych Pánien

Vniżony Slugá

y Bogomodlca,

Mikołay Wásniowic, Kom-
mendarz Wodzisławski.

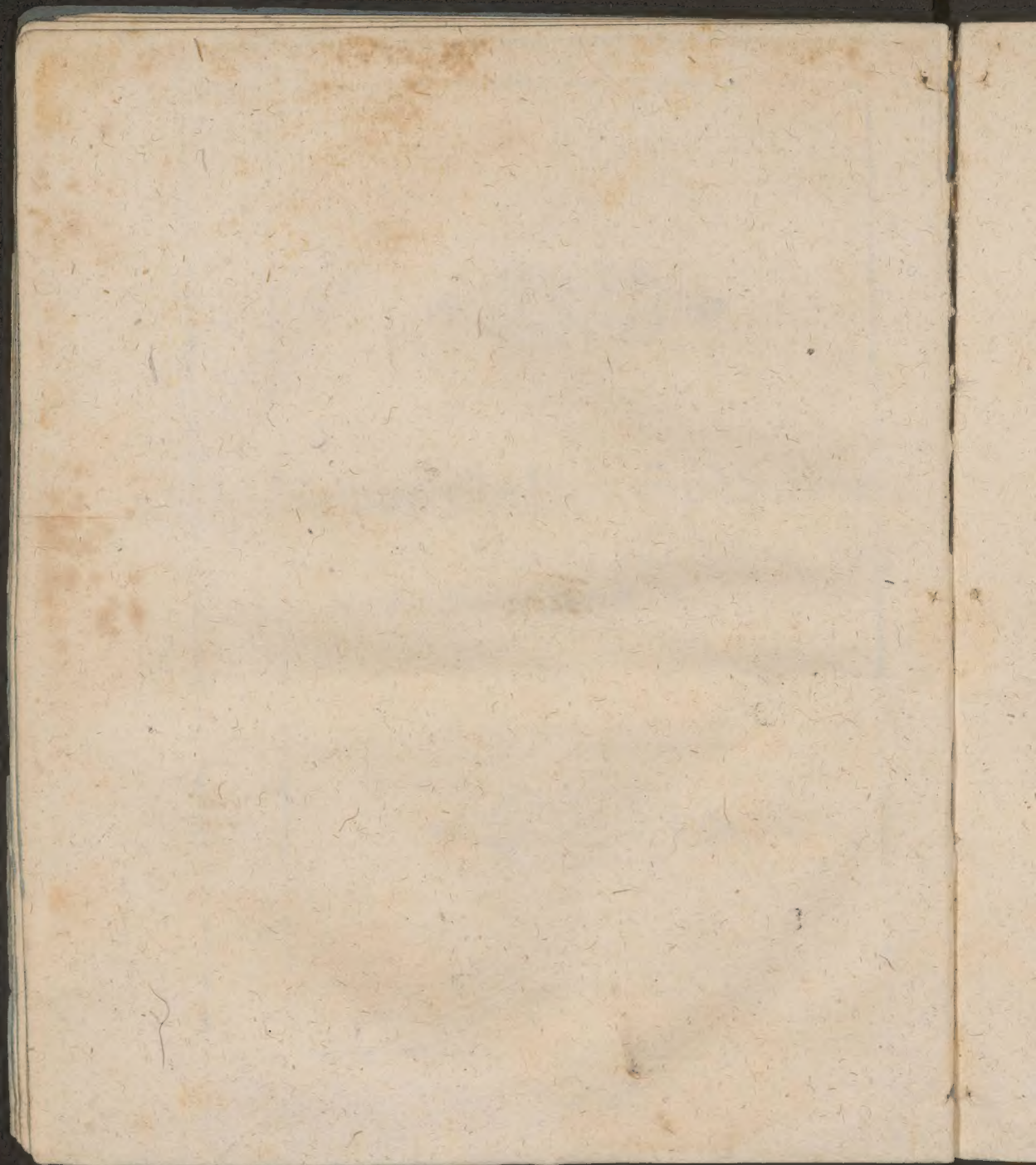
Summa tibi Philosophia, mor-
tis meditatio assidua. S. Ber-
nardus lib: de Honest: vit.

r
r-

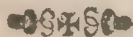

MADRA THEKVITA.

Misit (Ioab) Thecuam, & tulit
inde Mulierem sapientem.

2. ~~Sam.~~ 14.
Sam.

Mileczny Hetman woyskã Izraelskiego
Joab / chcec vblagac Krolã Dawida / y przes
iednac synowi iego Absalonowi / przeciwko
ktoremu sukina miał wrãze: zaciagnal z Ches
tui maora iedne Bialagłowe / ktora wyprãwil do Krolã /
aby mu Razanie uczynila. Tã wshedhy do niego / a bytke
rzecz swoie do Krolã na tym zasãdzila: Omnes morimur
& quasi aqua dilabimur super terram: nec vult Deus
perire animam. *Wszystcy umieramy: a iako wody rozcielamy
sie w ziemie: y niechce Bog by miãta duszã zginac. Wpraw
dzie zaslo iuz teraz prawo Apostolskie / ktore broni / aby
zadna Thekvita Nisierzynia nie byla / ani w Kościele Paniz
skim ozywala sie. Mulieres in Ecclesijs taceant. Doce
re mulieres non permitto. A mali sie prawda rzec / su
fina przyzyne miał Apostol smiety tcy inh-biccy: pod rãz.*

Sam.

2. ~~Sam.~~ 14.

1. ~~Cor.~~ 14.

1. ~~Tim.~~ 2.

1/ai: 27.

Ecc: 19.

Opuf: 45.

cap: 4.

timi abowiem Bákalarzami / nie spodziewać się było w
 Rościele Bożym wielkiego profektu; wedle tego co mo-
 wi Prorok: Mulieres venientes, & docentes eam, non
 est populus sapiens. Nie tylko żeby pod rymi Mistrzami
 mieli ludzie rozumu nabydź; ale także straca y sami mądrzy;
 iako namienienia Piśmo: Mulieres, apostatare faciunt sapi-
 entes. Jednak co Ven: Pet: Damiani powiedział o Ow-
 cy / to w tej mierze do tej poci stosować moge. Ovis, dum
 vivit, turpiter balat: mortua verò, in instrumentis musi-
 cis suaviter cantat. Szpecnaby to rzecz była / gdyby w Ro-
 ściele Bożym na Ambonie ozwała się Białagłowa. Tur-
 piter balat dum vivit; po śmierci iednak / możemy iey
 Káthedry pozwoić. Mortua suaviter cantat. Wiel-
 można Kastellanta Sadecka / kłórey ośiáenia posługe
 Chryściánska oddaćcie / lubo iako Fundatorka pópólnu
 z swym / świętey pámieci / zacnym Maltentem mala stro-
 ie do tego Domu Bożego prawo: nie tylko iednak / żeby co
 miała w tej mierze przeciątko inzbiciey Apostołskiey / y
 wygáńowi Kátholickiemu vsurpować sobie: ale on sfer
 w miłczeniu / y z pokora słuchala często na tym tu mieyscu
 Słowa Bożego. Po śmierci swey iednak niech nam będzie dru-
 ga Thekuita mądra: pozwolmy iey / aby z tego Káthedry /
 iako z Káthedry iakiey / wczyniła rzecz do nas / y dała nam
 wśryetkim na ośiátnim pożegnaniu naukę iaka zbawienią.
 Toż takiego mówi do nas: To co pierwieża Thekuitá mo-
 wiła do Króla Dawida: Omnes morimur; & quasi a-
 quae dilabimur super terram: nec vult Deus perire ani-
 mam. Weźmie te słowa / w dziś cyszym Kazamu / na lepszą
 vragę / przy pomocy Duchá świętego.

2 Reg. 14

DObra kombiniera wczyniło Piśmo święte miásta The-
 kuita mądra Białagłowa; Milic (Ioab) Thecuam,
 & tolle inde a uherem sapientem. Postat Ioab do The-
 ui, y wziął z t mład niewiáste mądra. Thecu, prociánnych

interpretacy / wyklada sie Funiculus, to iest / Sznurek, albo powrozek. Tu przypominacie sobie chwalebna one Mądro-
ne / ktorey Salomon rozne Elogia wyliczając / między in-
nymi chwali tą z mądrości / y z zabawy. Z mądrości / gdy
mowi: Os suum aperuit sapientiae. Al. sapienter. *uśła*
swoje mądre otworzył. Owoż macie Mulierem sapien-
tem. Z zabawy / gdy mowi: Digni eius apprehende-
runt fulum. Quæsiuit lanam & linum: 70. Filans la-
nam & linum, fecit quod utile est. *Ietła sie wrzećioną, y*
przedac z wetny, y lnu, robiła co sie przydać miało. Owoż ma-
cie Thecuam; macie Funiculum. Teyci to Thekury / tey
mądry Białegłowy roboty ten sznurek. A przydaś sie na
co ten sznurek: bez pochyby przyda. fecit quod uti-
le est.

Prov: 31.

Jle z Pisnā ś. y z pospolitego zwyczajū możemy do-
choǳić / do dwuch rzeczy osobliwie sznurek może sie przy-
dać: do rozmiarzania / y do zawieszowania. O pierwszym
pożytku mamy y Psalmisty: Divisit eis terram, in funi-
culo distributionis. *Rozdzielit im ziemie sznurem pomiaru.*
O wtorym / zwyczaj pospolity nader świadczy. Mniawszy
sens materialny / obracając rzecz do sensu moralnego / madra
Thekura nāś w tych słowach: Omnes morimur: nec
vult Deus perire animam, y mądre mierzy / y mądre wią-
że. Mądre mierzy / gdy mowi: Omnes morimur: *Wszyscy*
umieramy. Mądre wiąże / gdy przydaje: Nec vult Deus
perire animam. *Nie chce Pan Bog by miałą ginąć dusz.*

Psal: 77.

Spyracie mie / co to mierzy / y iako: gdy mowi: O-
mnes morimur. Żyłaryś ś. na one słowa Psalmu: Se-
mitam meam, & funiculum meum, inuestigasti. *Wyśla-*
lowaleś Pānie ścieśki moje, y sznur mój. Przez ten sznur / nie in-
nego nie rozumie / tylko żywot nāś: tak długo ten sznur kre-
cimy / pośi żyjemy; pośi go nam nie przyrzna / iako onemu
ktory mowił: Preciosa est, velut à texente, vita mea: *Prze-*
czniony iest, iako od tkacza, żywot mój. Ten wiek nāś ma pe-

Psal: 138.

Isai: 38.

Psal: 38.

wna swoje miare. Mensurabiles potuiti dies meos. Já-
 tak miará iego: Oto Thekuitá nášá ten snur wieku nášé-
 go pomieryla snurem swym / gdy mowi: Omnes mori-
 mur. Wšytek żywot náš / powiada / nic inšego nie iest /
 tylko śmierć: tak trotki / że rázcy iuż vmieramy / niż żyemy.
 Omnes morimur. Głos to vmieráacy do vmieráa-
 cych / v síbie nie exccypuácy / y wšytkich nas zšba kom-
 prehenduácy. Tiedzywomalbym sie / gdyby rzekla The-
 kuitá: Omnes moriemur: *Wšyćy pomrzm;* ále to mi dzi-
 wna / że de praesenti o wšytkich mowi: Omnes mori-
 mur. *Wšyćy vmieramy.* Co w tym zá táemnicá?

Naprzód / v nas nie máš nic pewnieršego nád praesens. Bo iáko mowiá Philosophowie: Omne quod est, dum est, necesse est esse. To co iuż iest, musí býć, odmienić sie nie moze. Rzeczy záš przšle / lubo napewnierš-
 še / nam sie zdáá futúra contingéntia, ktore moga býć / ábo też nie býć. Zebychmy tedy Smierć nášá nie poymo-
 wali iáko co niepewnego / ále iáko rzecz napewnieršá / nie przekládá nam iey Thekuitá de futuro, ále de praesenti, nie mowi Moriemur, ále mowi Morimur.

Psal: 40.

Stárzy sie Dawid ná nektorych / že przeciwko niemu iákieš złe słowo zášádžili: Verbum iniquum constitue-
 runt aduerium me; miášto / Verbum iniquum, cztáá nektory verbum diaboli. Czártowškie słowo. Co to zá verbum diaboli? Wiećie iákie słowo ná pierwšey roz-
 mowie z głowiekiem wniósł czárt do vchá iego: Nequaquam moriemini: *Nie vmrzecie.* Toć to iest verbum diaboli; Verbum iniquum: ktore czárt przekłety w ser-
 cach pierwšych ludzi głboćo bářo wšcepil / tak že tru-
 dno ie bylo z nich wykorzenić.

Genes: 3.

Iuż wyszedł byl Dekret śmierci ná Rodzice nášé / áž oni przecie przy náđžiei żywota w zielone šáty (zielonošć ábowiem symbolam spei) vbieraá sie: Conluerunt fo-
 lia ficus, & fecerunt sibi perizomata. Złozcy ich Pan

z tey żeloności/ obliczy ich skorkami maitwych bestyi/ aby
iako Origenes obserwowal/ Smierć onych bydlat na o-
czach im jamże stała/ y własna ich Smierć przypominała.
A przecie znowu Adam żone swoje zowie Mater viuenti-
um; *Matká żyjąc*, ch: ktora ráczey iuż miał nazwać /
Mater morientium; *Matká umierających*. Tak mu
iakoś nie wchodziła w rozum Smierć; tak oboie firma-
uerunt sibi Sermonem nequam, verbum diaboli,
verbum iniquum.

Hom: 6
in Lenit.

Gen: 3.

To słowo złe/ iako na Dawidá/ tak y na nas w sztych
zasadzone/ y w vszch naszych dotad potężnie tkwi. Ne-
quaquam moriemini; A lubo speculatiue, pewnie wie-
my że pomrzemy/ practice jednak nie chcemy iakoś tego
poiać/ tak żyć iako bychmy nie mieli umrzeć. A iest. nie
przy czartowski słowie vperoniącym: Nequaquam
moriemini: *Zadna miara nie umyżcie*; przynamniemy przy-
onym: powatpiewającym Słowie Macierzyńskim sły-
my: Ne forte moriamur. A to Verbum iniquum, z kto-
regó czart włówał swoje.

Żbija nas w sztych z tey watpliwości Augustyn's.
gdy pokazuje/ iako w sztych inne rzeczy na tym świecie są
pod watpliwością/ y mają swoje forte. *Podobno*. Sama
tylko Smierć pewna/ y nie ma Forte. Cetera nostra bona
& mala incerta sunt, sola mors est certa. A wywodzi
to takim dyskurssem: Conceptus est puer. Forte nascitur,
forte abortum facit. Forte crescit, forte non crescit. For-
te senescit, forte non senescit. Forte diues erit, forte pau-
per. Forte honoratus, forte humiliatus. Forte habebit
filios, forte non habebit. Forte ducet vxorem, forte
non ducet: Pocznie się człowiek/ powieda/ w żyrocie
Miatki swej. spytaś mie/ czy się narodzi/ czy nie? podobno
narodzi/ podobno nie. Jak się narodzi spytaś/ czy doros-
nie lat swoich/ czy nie? podobno dorosnie/ podobno nie
dorosnie. Już podrasła/ czy się będzie dobrze rzyl/ czy nie?

Serm: 21.
de verb:
Domini.

czy będzie co dobrego z niego / czy nie? czy będzie głowieniem
godnym / czy nie? czy będzie bogatym / czy nie? czy sie oje-
ni / czy nie? czy będzie miał potomstwo / czy nie? Na to
wszystko / y tym podobne pytanie / nie mogę inaczey odpo-
wiedzieć / tylko: Podobno tak / podobno nie. Respice
omnia, vbique est: Forte erit, forte non erit. Gdy przyi-
dzie do Śmierci / mówi Augustyn ś. Nunquid potes di-
cere, forte moritur, forte non moritur. O iuz tu nie
masz forte; omnia nostra incerta, sola mors certa. Bez
podobno: záperwne umrze. Tak nam wybiła Augustyn ś.
z vchá / y z fercá / ono verbum iniquum, verbum diaboli.
Tak wybiła y Thekuitá náša / gdy mówi o Śmierci de
praesenti, iáto o nayspewnieyszey rzeczy: Omnes morimur;
Wszyscy umieramy.

Druga przyczyna tego / czemu praesenti morte táž
Thekuitá mierzy nam żywot náš; iž właśnie żywot náš iest
sama śmiercią / żyjemy umierając / umieramy żyjąc. A to iá-
to? Nimis est insolens, mówi Augustyn ś. vt homi-
nem antequam ad mortem perueniat iam esse dicamus
in morte, vt simul & viuens esse dicatur & moriens.
Jednáť samže Augustyn ś. iáto níž obaczmy / te prawde
vinawa / ktora dosyć iásnie y Apostól Pański wyrażił / mo-
wić: In omnes homines mors pertransijt; nie mówi /
pertransibit, ále pertransijt. Jáko by dáć znáć / że iuz / iuz
wszystkich nas Śmierć ożionelá: y weryfi- uie sie co mówi
Thekuitá: Omnes morimur. Dáia Philosophowie roz-
máite definicje głowieká: ále żadna mi lepiey nie przypáda /
náđ te ktora dal Trismegistus: Homo est corruptionis
vinculum, viua Mors, sentitium cadauer, sepulchrum
circumueribile. Człowiek co iest infego / tylko *Snop kor-
rupcye; Śmierć rušáiacá sie, trup žienuáci, grob ruchomy.*

A jebychmy te prawde z gruntu poiei / przebieżmy
wszystek wiek głowieká / á obaczmy iáto y początek y wszy-
tek progres żywota iego w Śmierci / y z śmiercią. Naprzód /

pozo-

Lib: 3. de
m: Dni
ap: 11.

om: 5

pozatek żywota swego bierze w żywocie Matki swey/cam-
je zaraz y pozatek Śmierci. Pierwsze wlanie dusze iego
w ciało/ jest pierwsze z grobem przywitanie. Ciało albo
wien co innego jest/tylko grob: Clemens Alexandr: Cor-
pus est monumentum animæ. Żad y Apostoł Páński/
ciało nazwał więzieniem Śmierci/ gdy w tym więzieniu v-
tyskując wołał: Infelix ego homo, quis me liberabit de
corpore mortis huius?

Lib: 3
strom.

Rom: 7.

Sámo náwet ciało w żywocie Matki/iało w grobie
takim/ bierze swoje organizacyę. Co podobnie wyraził y
opisał. Nilus: Formatur fœtus, tanquã in sepulchro, in
vtero: Nondum existens infans, naturæ fascijs inuolu-
tus, similis est mortuo fascijs sepulchralibus circumstri-
cto. Os mutum, manusque & pedes in vtero, sicut in
tumulo extenduntur. Matrixq; egregium fœtibus se-
pulchrum est, & sepulchrum quidẽ factore non carens.
Owożnij masz głowiekã w grobie/ktorego ieszcze świat nie
widział/ktorego mozesz nazwać pierwszy umarłym niż ży-
wym.

Apud Phoi
Cod: 276.

Potym iało sie ná świat pokaze z żywotã matczy-
ńskieg/ aż y tu zaraz/pierwszy sie z śmierciã niż z żywotem
wita: Ego natus, mowi o sobie Salomon /in similiter fa-
dam-decidi terram. Alluduje do dawnego zwozãu/gdzie
iało sie iedno dzieciãtko ná świat wrodziło/ luboby też y
Krolowskie drło/pierwszy niż gdzie indziej/ ná ziemię zło-
ne bylo. A to ná iakã pamiãtkã: aby sie zaraz z ziemiã o-
znało/y v niej sobie w czas grob zamówiło/mowiac z Abrahã-
hamem: Da mihi ius sepulchri; Da mi v siebie práwo po-
grzebu.

5ap: 7.

Gen: 23.

Słusnie tam iednemu Krolowi Tyriskiemu przez
Piorokã powiedziano: Foramina tua, in die qua condi-
tus es, preparata sunt. Chald: Non considerasti cada-
uer tuum, quod factus sis concauitatibus & forami-
bus quæ necessaria sunt tibi. Leżcie sie ná świat pokaze

Ezech: 28.

Fract: 1
cont: De-
meir.

In Job,

In Eur:

In Psalm.
127.

zał/ aź iuż cadauer, aź go iuż trupem zowia/ aź iuż gro-
topia tegoż zaraz dnia którego się narodził. In die qua con-
ditus es. aź go gwałtem do grobu wypychają. Foramina
tua necessaria sunt tibi. Ale y to przypominam co Cypry-
an ś. obserwował: Ję głowiek swój wiek od swego wło-
są zaczyna; prawie abowiem wśetkie dziecięcy/ białym na
głowie włosom/ śmizne przed ląty pokazują. Canos vi-
demus in pueris: Capilli deficiunt, antequam cre-
scant: nec aetas in senectutem deficit, sed incipit à se-
necute. A to co za Prognoścą? pospolicie mówicie/ Siwy
włos/ Pozew na śmierć: tak zaraz głowiek ledwie się na-
rodzi/ aź Pozew na śmierć bierze. Sic in ortu adhuc suo
ad finem natiuitas properat: mówitęże Cyprian ś. O
vitæ primordium, mortis Prodromum! czyni exklamą-
cyą Clemens Alexandrinus: O początku żywota, Śmierci
Marszałku! Ale y Seneká to wśetko wwiązując/ w Trá-
ktaty idzie z Śmiercią/ aby się z nami nie stożyła/ do której
my sami od samego żywota początku dobrowolnie się bies-
czemy.

Parce venturis: tibi mors paratur;
Sis licet segnis, prope amas ipsi.
Prima quæ vitam dedit hora carpit.

Tak zaraz iako się rodzimy/ omnes morimur. Podz-
my do dalšego wieku. Ten Augustyn ś. tak opisuie; że w
nim nie możemy nic innego znaleźć/ tylko wśetkizną
śmierć/ y wśetkizną od śmierci do śmierci przeſcie. Cum
accedit vna aetas, altera moritur. Veniente pueritiâ, mor-
itur infantia: veniente adolescentiâ, moritur pueritia:
veniente iuuentute, moritur adolescentia: veniente se-
necute, moritur iuuentus: veniente morte, moritur
omnis aetas. Quot gradus ætatis, tot simul mortes æta-
tum. Tak ieden wiek głowiek/ ieſt śmiercią y pogrzebem
drugiego: dzień dzisiejszy śmiercią wczorâjszego: godzinâ
terâżniejszą/ śmiercią przeſley: moment nielâyszy/ śmierci

ciarego

cia tego co wplynal. A tak wshytek żywot / śmierć wsta-
wiczna.

Dobrze Seneka odkrył nasz blad: In hoc fallimur,
quod mortem procul esse conijcimus. Magna pars eius
iam praterijt. Quidquid ætatis retrò est, mors tenet.
Quotidie morimur, quotidie demitur aliqua pars vi-
tæ: hunc ipsum quem agimus diem, cum morte divi-
dimus. Błdziemy bårzo w tym / że rozumiemy / iż
śmierć daleko ięszce od nas / a tcy już wielki kawałec w
nas się zawadza: każdy dzień vmieramy / każdy dzień część
żywota nam wbywa; y ten sam dzień dzisiejszy z śmiercią
już dzielimy. A obiaśniano pięknym podobieństwem: Quem-
admodum clepsydra, non extremum stillicidium ex-
haurit, sed quidquid ante defluxit: sic vltima hora, qua
esse desinimus, non sola mortem facit, sed sola consum-
mat. Jako w zegarku nie ostatnim proskiem godziną wy-
cieka / ale y tymi które wpzód wypadły: tak żywotowi na-
szemu ostatnia godzina nie sama śmierć sprawnie / lubo ia
sama dokonywa.

Wiec iako (stosac przy tymże podobieństwie) nie mo-
żesz ciekącego zegarka zahamować: tak y biegu twej śmier-
ci / lubo byś naybårzley na to vsadził się / nie zawściągniesz.
Dobrze przydała madra Thekuita: Et quasi aquæ dilabi-
mur super terram. Eo ma żywot nasz z wody? Lucebius
se proporceya żywota naszego do wody wynalazł: Aqua
manibus hausta; quanto magis premitur, tanto citius
defluit. Im ty bårzley chcesz wodę w ręku ścisnąć / tym
przedzey wyplynie: tak żywot nasz / im go bårzley chcemy za-
trzymać / lubo wczasami / lubo delicyami / lubo rozmaiteymi
lekarstwami / tym się on nam przedzey wymyka. Tak zostaje
wstawniczne / a nigdy nieprzerwane nasze; Morimur.

Dziwnie się pomieniony Seneka / iż każdy dzień pra-
wie w oczach naszych / ludzie vmierają / wstawnicznie imo nas
ich do grobu wynoszą: a nas to przecie by namnię nie tyka.

Epist: 1.

Epist: 42.

De Prep:
Evang: l.
11. c. 7-

De Conf:
ad Pol: c.
29.

Quotidie præter oculos nostros transeunt notorum & ignotorum funera: nos tamen aliud agimus, & subito putamus id esse, quod nobis totâ vitâ denunciatur futurum. Rozumiemy podobno / że nam solgá bedzie? Sua quemque credulitas decipit, & in eis quæ diligit, voluntaria mortalitatis obliuio. Natura, nulli sese necessitatis suæ gratiam facturam esse, testata est. **A przecie my aliud agimus. Solwcie sobie te trudności Philosoph ná**

Epist. 102.

innym mieyscu / tak: Ad latus mors est, quæ quoniam, non cogitatur nisi aliena, nobis subinde ingeruntur mortalitatis exempla, non diutius, quàm dum miramur, hæsurâ. **Nie dziw / powiada / że zapominamy o śmierci /** lubo sie często o boł nasz prawie oćierâ: a vmâli: bo ná cudza śmierć tylko patrzymy; non cogitatur mors nisi aliena.

Epist. ad Heliod.

Ale temu sie teraz báziewy dziwimy wszyscy / że nam nie tylko in; alienæ mortalitatis exempla, ale też y propriæ ingeruntur: nie tylko mówie cudza śmierć mamy przed oczyma / ale też ustawizna swoje własnâ / á przecie ięszce aliud agimus. Hieronym s. Quotidie morimur, quotidie commutamur, & tamen æternos nos esse credimus. **Każdy dzień umieramy: á przecie rozumiemy żechmy wieczni.** In hoc fallimur, quòd mortem procul esse conijcimus. **W tym wszystkie falla nasze / że w ustawizney śmierci żyć / rozumiemy / iż śmierć ięszce daleko gdzieś od nas. Dla tego też tak żyjemy / iakobyśmy nigdy nie mieli wmrzec /** albo tam kiedyś nie rychło.

Isai. 22.

Tego humoru zdadza sie byđ oni v Prorokâ / ktorzy tak dobrej myśli dodawâta sobie: Comedamus & bibamus: cras enim moriemur; Iedzmy, pîmy: bo jutro pomrzemy. Z ktorými Augustyn s. tak sie vmawia: Quid ais? Jákó? powiada / comowiš? powtorz znou: czym sie nie ostryłal / Manducemus, & bibamus; Jutro slyſie. Age, quid postea dixisti. Potym co mowiš? Cras enim mo-

In Psal: 70.

riemur.

riemur. A refumirac znówu sobie Augustyn ś. te słowa
tak ruminie: Cras moriemur, dixisti: & præcessit; Man-
ducemus, & bibamus. O śalony głowiege / co to za kon-
sequencye czynisz? nie wiesz co po śmierci następuje? Statu-
tum est hominibus semel mori: post hoc autem iudi-
cium. Jutro umrzeysz? jutro na sąd Boży poydziesz; cze-
muz rączy nie myślisz sobie: Cras fortè moriturus sum,
qua fronte te Domine videbo. Quomodo hinc ad te li-
bera fronte exeam, si te offendero? Jutro/Panie/mam
umrzeć / jutro mam stanać przed strasnym sądem twoim.
Jako m: sie przydzie wstąpić tam przed Młaiestatem two-
im za grzechy moje? Jako sie tam bede śmiał przed toba po-
kazyć z brzyt kościami grzechow moich? A ty nà to wshytko
mowisz? Manducemus, & bibamus. Audi contra à me:
mowi tenże Augustyn ś. Imò ieiunemus, & oremus: cras
enim moriemur. A owšem modlmy sie: poścmy / pokute
czynmy: bo jutro pomrzemy.

Hebr: 9:

n Psal: 34.

Alle Augustynie ś. ty wiesz dobrze / że z tymi ludźmi nie
nie sprawimy / póki im nie wybiemy z głowy tego C R A S,
tego Moriemur de futuro, a póki im nie wbuemy one-
go de præsentim O R I M V R, póki z Apostołem świętym nie
apprehendnia potężnie oneg słowa iego: Quotidie morior.
Nadobnie Ambroży ś. Sit quidam quotidianus usus in
nobis, affectusque moriendi. Nauczmy sis / y wlożmy
sie w ten wreczay: tak żyć / iakobyśmy każdego dnia umrzeć
mieli. Chcecie wiedzieć z iakim to pożytkiem naszym będzie:
Imaginuycie sobie głowiekà dziś umieraiacego / by tylko
przybageniur. Obaczycie: aż on Kapłana dla Boga wola /
do Sakramentow sie ma / Spowiedz święta z wielkim za-
sem / z wielka skrucha czyni / Bogu sie nabożnie oddaie. Pia-
legata do Kościolow / do Szpitalow / sporządza / wshy-
tkim nieprzyiaciolum z serca odpuścza / restituycie co przedzy
kaze czynić / wshytek kolo zbawienia swego. Spracacie go:
A skądżec sie wzielo tak wielkie nabozenstwo? Dzis iuz / po-

1. Cor: 15:

Lib: de
Isai. 6. 6.

Lib: 13.

Mor: c. 10.

1. Reg:

c. 10.

wiada/ dziś umieram. Tożby wszystko żył zawię/ któryby
sobie perswadował/ że każdy dzień umiera. O iakoby taki
pięknie żył w ogrodach Boskich/ któryby tak v siebie vstawnie
umierał! Grzegorz s. Vnde quis in oculis suis iam qua-
si non viuit, inde veraciter in oculis sui Conditoris viuit.

Te prawde chce nam perswadować ta dzisieysza The-
kuitá / 3 Kátáfalén swego ná nas wolátac: Omnes mori-
mur. Nie zawodźcie się nádzieia długiego żywota/ opinia
odlegley śmierci: de presenti, iá już macie przy sobie: iúž
tego y w was wielka gześć minelá / co we mnie widzicie.
Mówił niegdy Dawid: Vno tantum gradu ego, morsq;
diuidimur: Jedn, m tylko krokiem śmierć odemnie. Ale ia
wam mówię / że do was iúž y ten krok Smierć przestąpiłá:
tak je między żywotem waszym/á Smiercią/nie nie wstepu-
je. Tak nam Madra Thekuitá/ snurem swoim/ żywot
náš madrze zmierzylá/ y pokazálá/ iáko wshytet ná Smierć
tylko wychodzi.

DRuga/ ná co/powiedziałem / przyda się snur Thekuity
nášey: Do wiazania. A iákož nam wiaze: iáko madrze
pomierzylá/ tak y madrze wiaze. Omnes morimur: nec
vult Deus perire animá. iakoby rzekłá: Ponieważ żywot
wáš tak krótki/je rážey go Smiercią niž Żywotem nazwać:
Wiażciež tedy tak śmiertelny ten żywot wáš / iáko Bog
chce: nie z guba wieczną/ ale z szczęśliwą Wiecznością.

Snur ten żywota nášego/według tey konsiderácyey/
rozmańcie ludziom ná tym świecie nádaie się. Jedni nie
dobrego nie mogą nim zwiázac: wszystko się im rwie/zá-
wsze się im targa. Dissipati sunt, nec compuncti. A nie
dżiw/bo nie jest stracony we troie / iáko ow mocny snurek /
o którym mówi Piśmo: Funiculus triplex, difficile rum-
pitur. Według Hieronymá s. Snur ten troisty/żyni Wiá-
rą/ Nádzieia/ y Miłość. Gdzie jest wiara/żywa/żywo por-
mwiaca/ co Bog obiecuje sprawiedliwym/żym grozi złym:

gdzie

Psal: 34.

Eccles: 4.

Ibidem.

gdzie nadzieia mocna/ze Bog iowieciec to wſhytko nagrodzi/
co kolwiek tu na tym ſwiecie dla niego uczyniſ: gdzie mi-
lość goraca przyciſła cie do wſhytkiego dobrego/ iako mo-
wi Apoftol: Charitas Chriſti vrget nos: tam mozeſ co
związać/ cobyſ potem mogli wnieść do żywota wiecznego.
Ale gdzie miara martwa/nadzieia licha/miłość oziebla:tam
trudno co wiązać/zraz ſie rwie/lubo ſie co zbierać pocznie.
Dopiero tam przy śmierci/kiedy ſie głowiek znarzędzie v ſz-
mych prawie wrot piekielnych wſhytkiego rozſypanego.
Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernum: tam dopiero/
mowie / ſuka y łapa końce ſnura ſwego/ chcąc ſie iako po-
latać/ y powiązać ten żywot z żywotem wiecznym. Day
Boże / aby tam co zburziałym ſnurem ſpawił.

1. Cor. 5.

Pſal: 140.

Tenże ſnur iedną żywota ſwego / na złe znaydnie do-
brze y mocno ſrecony/ y wezlami grzechow powikłany. Fu-
nes peccatorum circumplexi ſunt me: iako mowi Pro-
rok w oſobie grzeſznego głowieka. Na takich narzędzi dwu-
gi Prorok: Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis va-
nitatis, & quaſi vinculum plauſtri peccatum. Ktorego
mieſcąc/dwu wam przednich Kommentatorów przywiode/
Zieronyma/ y Auguſtyna ſ. Zieronym ſ. pyta ſie: czemu Pro-
rok te Powrozkę nazwał Funiculos vanitatis: Powrozki pro-
żności? Quare in funiculis vanitatis? quia facientibus
peccatum, facile texitur: & adeo inane in ſe eſt & futile,
vti aranearum tela: ſed cū inde exire voluerimus, ſo-
lidiffimis vinculis neſtimur. Jakoby rzekł ſ. Doktor:
Grzech zowie ſie marnym powrozkiem / bo poſpolicie ła-
twiuchno grzeſimy/ y zda ſie nam to nic; zda ſie nam ten
powrozek/ nic. Wiedź też nie wielki z grzechu pożytek mamy/
tylko iakoś marność: dla tego funiculus vanitatis. Ale kie-
dy ty potem z grzechu chceſ ſie wybić: tu ona nic/ powroz
mocny/ ktorę cie trzyma. Vinculum plauſtri peccatum:
nie tak łatwo z niego wyprzeżesz ſie y wypłataſ. To Kom-
ment Zieronyma ſ.

Pſal: 118.

Iſai. 5.

In Psalm.

52.

In Psalm.

139.

Augustyn s. zaś tak komentuje toż miejsce: Væ his quorum manus connectunt iniquitatem. Non vis modo dirumpi vincula tua? & delectant te, & voluptati sunt: senties in fine cum dicetur: Ligat illi manus & pedes. A znouu; Prauitas sibi connexa, ducitur in longum, & non cogitat præcidere, quod malè rexit; sed addere, producere in longum, protendere: vt habeat in fine, vnde illi ligentur manus & pedes, & proiciatur in tenebras exteriores. Summu ac krotko to w sytko/ mowi Augustyn s. Cłowek grzeszny na tym świecie ciągnie y kreći długie powrozy grzechow swoich y przyczynia co raz tych węzłow ktorými sie plata/ y mło mu teraz w nich: ale pozna potym/ gdy mu te powrozy w kaidany wieszne obroca sie. Tak tedy niektorzy na tym świecie wiążą grzechy: alligant zizania in fasciculos, ad comburendum: a do żywota wiecznego nie sie im nie wiąże.

Psalm: 15.

Drudzy zaś mogą mowić z Dawidem Proro-kiem: Funes ceciderunt mihi in præclaris. Al. in pulcherrimis. Al. in optimis; Sznurowy moje wyszły mi ko-ściołwie: nie węzłowato/ ani zawiślano: ale in pulcherrimis: nie na grzechy / ale na dobre y pobożne uczynki: nie z wiecznemi kaidanami wiąza sie / ale z wiecznym szn-ściem: in optimis. Grzegorz s. Funes in præclaris cadunt, dum per humilitatem vitæ præsentis, sortes nos patriæ melioris excipiunt. W ten czas nam dobrze sznu-ry żywota naszego wychodzą / gdy tu dobrze wiążąc / ży- wot nasz doczesny z żywotem wiecznym wiążemy. Tak nas uczydz sieyba Thekuitá naszą / gdy do nas mowi: Omnes morimur; nec vult Deus perire animam.

Lib: 33

Mor: 6.4.

Tak mądrze y sąmá tá Thekuitá Madra wiążala: ktorey sznur żywota padł in præclaris, in pulcherrimis, in optimis. Boli ona samiley nader zacney / kad- kolwiek ná nie porzucamy: z Oycá / z Matki / z Meza.

Wsytko

Wszystko to w niej powiązało się in praelaris. Ale pie-
kney iefze ona związała zacność Domu swego / z znaćną
dobożnością Chrześciańską. Wielka jest v ludzi / bydz 3
Domu zacnego y starożytnego: ale v Bogá wielka / bydz 3
Domu Cnoty. Summa apud Deum nobilitas, mowi
Zieronym s. clarum esse virtutibus. To y v Bogá / y v
światá wielka / obá te Domy y Sámilie związać / Prośapia
zacnego wrodzenia / z Prośapia cnoty / y pobożnego życia.
Związała Thekuitá naszą w sobie obie te Sámilie.

Epist. ad
Celant.

Pobożności iey przy wielu innych dowodach (o których
niżej namienie) iasny dokument daie / ten Dom Boży tak
kosztownie wystawiony / że też w niektórych rzeczach ozdo-
ba swoia Cudzoziemskie Kościoły amuluie. Ten ona od
Pobożnego Mążonka swego záczy / y po wielkiej części
wywiedziony / równa pobożnością / po iego śmierci do-
konczá / y rojnym ochędostwem ozdobiła / y nádala.

Sławny on v wspaniały Kościół Carogrodzki Z O-
PHIEY, abo Mądrości Przedwieczney poświęcony / lubo
miał innych Kompetytorów do tytułu Fundatora / kto-
rzy wielkim nakładem y kosztem wystawili go: iednak tych
miana wsty / iedney Białegłowie / ná imię Zophiey / która
się do niego / nie wielka / ale wielkim affektem wstuga przy-
łożyła / wstętkę Sabrykę przyznał samje on Kościół / cudo-
wnymi literami / które się na ie^o ścianach pokazały: Sophia
me fecit. Wsam / że y trzy pobożney Matronie tegoż imienia /
która y czym wielkym przyłożyła się do Sabryki tego Ko-
ścioła / y nie mniejszym affektem / (nie wymuiac nic ze slugi
Pobożnemu iey Mążonkowi) przyzna przed Bogiem ten-
że Kościół: Sophia me fecit; Zophia me wystawiła.

Druga / w czym Thekuićie naszej Funes ceciderunt
in praelaris: jest iey Hareditas praelara; to jest / Potom-
stwo zacne / które często w pismie s. zowie się Hareditas.
Była ona Sławney pamięci Mążonkowi swemu sicut
vitis abundans in lateribus domus suæ. Pobłogosławił

Psal. 127.

ia pan

ia Pan Bog / y rozmnożył w Potomstwie / dawszy iey
 iśdm Synow / y siedm Corek. Związała ona z Potom-
 stwem piękne y dobre ich Wychowanie. Piękny to kwiat
 Bib : 2. Malienstwa Potomstwo : Matrimonij flores, Liberi:
 Pad. c. 8. mowi Clemens Alexand. Ale y Hieronym s. piśac do
 Epist: 9. Salwiny / Dziatki iey zowie Rosarum & liliorum cala-
 thum. Aro chce iednak z tych kwiatkow wieniec mieć na
 Pron : 17. starość swoia / według tego co mowi Duch s. Corona se-
 num, filij; potrzeba aby te przywiązał do lubka / abo do wi-
 ci: potrzeba żeby im dał dotra edukacya / bez ktorey pradko
 Epist: ad te kwiatki wiadnieia / y psuia sie. Cito flores pereunt,
 Latam. mowi tenże Hieronym s. cito violas, & lilium, & crocum,
 pestilens aura corrumpit.

Dal Pan Bog Thekuicie naszey / iakom powiedział / Ca-
 lathum Liliorum, w Synach / & Rosarum, w Cortach :
 ktore kwiatki wyfly iey na śliczny wieniec / bo związała z ni-
 mi przystoynne y Chrześcijańskie wychowanie. Znak tego
 iasny / aż we wszytek / ale osobliwie w tych / ktoryz do Sta-
 nu Duchownego przeszli : Trzech abowim Synow / a dwie
 Corez / z wychowania swego / na służbę Bożą oddała : y z o-
 grodu domu swego / przeniosła te kwiaty ozdobne / na ogród
 Pański : gdzieby piękniey kwitnely ; Plantati in domo Do-
 mini, in atrijs domus Dei nostri, flore bunt. Tysze
 Psal: 91. że Florebunt : bo iako na toż miejsce piśac Theodoret / mo-
 wi : Agricola habent Deum : viridarium verò
 Templum Diuinum : Ich ogrodnikiem Bog : ich wiryda-
 rzem Kościoł Bożi.

Jeśli też wiethey poćiechy mogą Rodzice dogłaskać po-
 swych dziatkach / iako kiedy ich oddadzą na służbę Bożą / kie-
 dy ich w domu Bożym mają / kiedy ich y Ołtarza Pańskiego
 widzą. Do czego alluduiac Chryzostom s. tak z Rodzicami
 Hom: 21. mi dyskuruie : Quis vestrum non innumeris modis mal-
 let filium suum fieri Samuelem, quàm totius orbis Re-
 gem : Ato z was by tylko Chrześcijańskim rozumem sie
 in Ephes.

sprawo.

szawował/ nie barzicy życzylby sobie Syna swego miec iako
Sámuelá drugie/ a niż go miec Krolew wshytlięż swiata:
Znowu: Tunc maximè, & verissimè habemus filios
nostros, cum Deo nostro illos tradiderimus. Si autem
homines Principes ministerijs & officijs suis deditos,
tantá beneuolentiá & benignitate prosequuntur: longè
id profectò dignius & excellentius infinita illa bonitas,
quæ Deus est, faciet. Wten czas dziatki wáse/ naybarzicy
wáse/ gdy są Boże. Niezeli ci/ ktorzy v Monarchow swia-
tá tego są ná sluzbie/ doznawáig ich lastki/ y promocyę stroie
przez nich máig: iako daleko barzicy y oficiey v niestonęzo-
ney dobroci/ iaka jest Bog/ doznáig faworow y promocyę/
ci ktorzy mu sluzá?

Lib: 3.
ad: vi: 8.
vii & Mon.

Do tych zamyslow swietych / ná sluzbe Boża/ iesli co
pomaga barzicy dziatkom / iako pobożność Matel/ y dobre
wychowanie domowe. Przyznawa to o sobie samym Da-
wid/ gdy mówi: O Domine, quia ego seruus tuus: ego
seruus tuus, & filius ancillæ tuæ. Jakoby rzekł: Dla te-
gom slugá twoy/ je też matká mojá/ dobra twojá sluzebni-
ca bylá; y ná sluzbie twoiey zápiáwilá mte. Znad y Anýol
Páński/ gdy opowiedal Matce Sámsonowey/ je go miałá
powieć/ rzekł ieý: Caue, ne bibas vinum & siceram, nec
immundum quicquam comedas: quia concipies & pa-
ries filium, qui erit Nazareus ab infantia sua, & ex Ma-
tris vtero. Pátrzcie iako nie tylko in ciuilibus, ale też in
spiritualibus, Partus sequitur vterum: Pátrzcie / iako
Nazareus ex Matris vtero: Pátrzcie iako Anýol formie
Matke aby potym Syná swietego miałá.

sal: 115.

indie: 13.

Aristoteles powiedzial/ iż Mater dimidium est Filio-
rum: Matká polowica Synow. To status Abulensis tak go
kommentare: Quia ad hoc quod filij fiat boni, medie-
tas boni eorum est, Matrem esse bonam. Dla tego/ prá-
wi/ Matká zowie sie polowica Synow: iż polowa dobro-
ci Synow / ná tym zowisla/ aby mieli Matke dobra. Po-

Lib: 7.
Polis.
Quas: 22
in c. 13.
indie.

bożna ta Madera / była dimidium Filiorum suorum : bo
im na ich pobożność / polowe żądała pobożnością swoją / y
dolażyła ośłatką / dobrym wychowaniem ich.

Nad to : Dano mi informacya o rey Mactronie / że bylla
prawdziwie Thekuta / Mulier sapiens ; Białogłowa wie-
kiego to szadku y mądrości. Żta iednak Mądrością / zwiaz-
zała rzadka iedne y wielka Cnote / że zdaniu innych lat wie
wstąpiła / y na nim polegała. Wielki to przypiot y rzadki
w Białogłowie zwiastzą / mądrość : ale to wieśta y barziej
rzadka / przy Mądrości swey / przyznać tej komu innemu ma-
drość / y dać się mu nauczyć / y wstąpić / gdzie tego trzeba / ro-
zumienia swego. Pospolita to abowiem v ludzi mądrych /
stać mocno przy swym zdaniu / na innych nie dać.

Apostol ś. rożnych kondycyi po Biskupie wyciągając /
tego też chce po nim / aby był tak mądry / żeby tej y drugich
mógł nauczyć. Episcopū oportet esse Doctorem. Żno
wu iednak przydać : Oportet Episcopum docibilem esse.
Trzeba żeby się też dał nauczyć. Augustyn ś. twierdzi / że
wieśta szkoda żąd / gdy kto nie da się nauczyć / lub aby był
wzorny / niż gdy niewiele umie / iednak da się nauczyć. Facile
ostendam quantum minus malum sit indoctum esse, quam
indocilem. Ale y Seneka dobrze obserwowal / iż wiele ich
nie doszło doskonałej mądrości / dla tego że rozumieć / iż in-
ich doszli / nauczyć się nie dali. Multi ad sapientiam perue-
nire potuissent, nisi putassent se peruenisse. Nie z tych
leżby była Madera Thekuta n. śa : ale przy tak wielkim roz-
sadku swym / latwie swego zdania wstąpiła ; chetniey na in-
nych rozumienie przypadała.

W śly y w tym dobrze śniury Thekucie n. śy / że w śly
eko ćwiczenie Chrześcijańskie tak porozumiała / tak Piśmo ś
nie raz ie widać / osobliwie v Tobiasza : Bona est oratio
cum ieiunio, & elemosyna. Dobra jest y świeta Mo-
dlitwa / ale jeśli chcesz / aby się wzbilała gorze / gdzie ją wy-
prawniesz / trzeba iey dwie skrzydła przypiąć : to i. ś. Post

y Jalmuz

y Jalmużne. Augustyn ś. Vis Orationem tuam volare ad
DEVM, fac illi duas alas; ieiunium & elemosynam.
Dobrze są pobożne uczynki: ale bez Modlitwy y nabożeń-
stwa/słabiecie w nich głowięt. Vt possis, ora; mowi często
Augustyn ś. Dobry jest y Post; ale ten Bogu przyiemny/
ktory vbogiego karmi. Fiat refectio pauperis, abstin-
tia ieiunantis; mowi Leo ś.

Dla tego to wszystko powiązała Thekuidą naszą: Mo-
dlitwy y nabożeństwa tey różne były / według rozmaitego
Bractwa ktore trzymala; Rozāncā / Szkaplerzā / Anyolā
Strożā / Anny ś. ptoż innych tajemnych/tey samey ā Bogu
wiadomych. Posty zwyčajne/pośi zdrowie lepsze sluzylō/
bez warzey w Soboty/w Wigilie Naszwietsey Panny/y in-
nych Swiat wroczystych/y dni Komuniy swietych: gdzie
iuz zdrowie/ postow tak wielkich y czestych nie dopuscilo/te
osobliwa w chorobach swych dlugich cierpliwoscia zakla-
dala. Jalmużny także często czynila/ sieroty do siebie przy-
tulala/osoby podrozne/zwlaszcza duchowne/w domu swym
podeymowala / z poddanemi laskawie y milosciami sie ob-
chodzila. Tak wszystkie te trzy rzeczy/ pobożnym snurā swe-
go zyciem/powiazala w kupa.

Zwiazala naostatęk dobrze wszystko żywot swoy z śmier-
cią; ā z tym y z żywotem wiecznym. Wszystko abowiem tey
wiel/iaśo z tego com iuz powiedzial/ pobaczyć mojecie/był
przygotowaniem do Śmierci/y zarabianiem na żywot wie-
czny: Albo Śmierć chciała ia zdradliwie zaścocyć; nie za-
stala tey iednak niespodzianie/ na ktora ona zawsze gotowa
byla. Przestrzega tam Seneka iedno: Quoties ad latus
aut post tergum ceciderint alij, exclama: Non deci-
pies me fortuna, nec securam aut negligentem oppri-
mes. Scio quid pares: alium percussisti, me peristi. Ile
kroć kto za toba / abo podle ciebie leze / pokaz sie guyna/y
ozwiy sie. Nie osutasz mie Śmierci/ ani mie zaślaniesz
spiacu. widze co robisz: innych biles; ā na mnie godzisz.

In Psalm.
42.

Serm: 2
de ieiun:
10. Mens.

De Conf:
ad Marcia
cap: 9.

Według tey przestrogi/ była zároveň tą zacną Matroną / y
zawsze Śmierci wyglądała: Przypadła ona iakoby nie opo-
wiednie; aż znalazła ją świeżo po Jubileuszu świętym. Non
securam, aut negligentem, oppressit.

Udziała tedy w Pánu Bogu/ że tey Thekuićie náfey/
Funes ceciderunt in præclaris: że iá Ex humilitate vitæ
præsentis, sortes melioris patriæ exceperunt. iáko mówi
Grzegorz 6. to iest: że żywot ten śmiertelny / związała z
onym szczęśliwym żywotem wiecznym. Gdzieby iednak
dla ludzkiej krewkości/ według śtych sądow Bożych/ du-
śá iey w iákim ieśże zatrzymaniu była / niechay iey przy-
tych Ofiarách przenaświatłych/ wkrzyżowany Syn Boży/ z
otien ran swoich spuści śnur karmázynowy/ przenaświatły
krwie swoiey: & in sanguine testamenti sui, educat vin-
ctam de lacu. Moca y zasługa krwie swoiey naświatłej/
niech iá wyprowadzi z onych pieczarow podziemnych/
do domu iáśności / chwały wieczney.

Zachar:
6. 9.

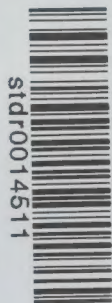
Amen.

rona / y
nie opo-
n. Non

e náfey/
ate vita
o mowi
qzala z
iednáz
sch/dw-
icy przy
Boży/z
drożfey
cat vin-
rietfey/
nych/

Biblioteka Jagiellońska

